

Terug naar Bijbel index	Terug naar Boek index
---	---------------------------------------

Exodus 9

Targum

- 1 En de Here, zeide tot Mozes: Ga tot Farao en spreek tot hem: zo zegt de Here de God der Hebreëen: laat mijn volk gaan om Mij te dienen.
- 2 Want indien gij weigert hen te laten gaan en hen nog weerhoudt,
- 3 Dan zal de hand des Heren zijn tegen uw vee, dat in het veld is, tegen de paarden, de ezels, de kamelen, de runderen en het kleinvee, - een zeer zware pest.
- 4 En de Here zal het vee van Israel afzonderen van het vee der Egyptenaren, zodat er geen stuk van het vee dat de Israelieten bezitten, zal sterven.
- 5 De Here stelde voorts een bepaalde tijd vast en zeide: Morgen zal de Here dit doen in het land.
- 6 En de Here deed dit op de volgende dag; al het vee van de Egyptenaren stierf, maar niet een stuk van het vee der Israelieten stierf.
- 7 Toen zond Farao heen en zie, van het vee der Israelieten was zelfs niet een stuk gestorven. Toch bleef het hart van Farao onvermurwbaar en liet hij het volk niet gaan.
- 8 En de Here zeide tot Mozes en Aaron: Neemt uw handen vol roet uit een smeltoven, en laat Mozes dit in de lucht strooien ten aanschouwen van Farao.
- 9 Dan zal het tot stof over het gehele land Egypte worden, het zal bij mens en dier in het gehele land Egypte tot zweren worden, die als puisten uitbreken.
- 10 Toen namen zij roet uit een smeltoven, gingen voor Farao staan en Mozes strooide het in de lucht en er kwamen bij mens en dier zweren, die als puisten uitbraken,
- 11 Zodat de geleerden niet konden blijven staan voor Mozes, vanwege de zweren; want de geleerden kregen evenzeer zweren als alle Egyptenaren.
- 12 Maar de Here verhardde het hart van Farao, zodat hij naar hen niet luisterde - zoals de Here tot Mozes gezegd had.
- 13 En de Here zeide tot Mozes: Sta vroeg in de morgen op, en stel u voor Farao en zeg tot hem: zo zegt de Here, de God der Hebreëen: laat mijn volk gaan om Mij te dienen.
- 14 Want ditmaal zal Ik al mijn plagen laten losbreken tegen u persoonlijk, tegen uw dienaren en uw volk, opdat gij weet, dat er niemand is op de gehele aarde, zoals Ik.
- 15 Reeds nu had Ik mijn hand kunnen uitstrekken om u en uw volk met de pest te slaan en zoudt gij van de aarde weggevaagd zijn;
- 16 Doch hierom laat Ik u bestaan, om u mijn kracht te tonen, opdat men mijn naam verkondige op de gehele aarde.
- 17 Nog steeds verzet gij u tegen mijn volk, zodat gij het niet laat gaan.
- 18 Zie, Ik zal het morgen om deze tijd zeer zwaar laten hagelen, zoals in Egypte nog niet gebeurd is van de dag af, dat het gegrondvest werd, tot nu toe.
- 19 Nu dan, laat uw kudde en alles wat gij op het veld hebt, in veiligheid brengen; op alle mensen en al het vee, die zich op het veld bevinden en niet thuis gehaald zijn, zal de hagel neervallen, zodat zij sterven.
- 20 Wie onder de dienaren van Farao het woord des Heren vreesde, liet zijn knechten en zijn vee in de huizen een toevlucht zoeken,
- 21 Maar wie geen acht sloeg op het woord des Heren, liet zijn knechten en zijn kudde op het veld blijven.
- 22 En de Here zeide tot Mozes: Strek uw hand uit naar de hemel, opdat er hagel over het gehele land Egypte kome, over mens en dier en over al het veldgewas in het land Egypte.
- 23 Toen strekte Mozes zijn staf uit naar de hemel, en de Here liet het donderen en hagelen, vuur schoot naar de aarde, en de Here deed het hagelen over het land Egypte.

- 24 En, terwijl er vuur door de hagelbuien heen flikkerde, hagelde het zo buitengewoon zwaar als nooit tevoren in het gehele land der Egyptenaren, sinds zij tot een volk geworden waren.
- 25 De hagel sloeg in het gehele land Egypte alles neer, wat op het veld was, van mens tot dier; ook al het veldgewas sloeg de hagel neer en alle bomen op het veld deed hij afknappen.
- 26 Alleen in het land Gosen, waar de Israëlieten woonden, hagelde het niet.
- 27 Toen liet Farao Mozes en Aaron ontbieden en zeide tot hen: Ik heb ditmaal gezondigd, de Here is rechtvaardig, maar ik en mijn volk zijn schuldig.
- 28 Bidt tot de Here; de donderslagen Gods en de hagel zijn te erg. Dan zal ik u laten gaan, gij hoeft niet langer te blijven.
- 29 En Mozes zeide tot hem: Zodra ik buiten de stad gekomen ben, zal ik mijn handen uitbreiden tot de Here; de donderslagen zullen ophouden en het zal niet meer hagelen, opdat gij weet, dat de aarde aan de Here toebehoort.
- 30 Maar wat u en uw dienaren aangaat, ik weet, dat gij nog niet vreest voor het aangezicht van de Here God. -
- 31 Het vlas en de gerst nu waren neergeslagen, want de gerst stond in de aar en het vlas was in bloei.
- 32 Maar de tarwe en de spelt waren niet neergeslagen, want die komen later. -
- 33 En Mozes ging van Farao heen, de stad uit, en hij breidde zijn handen uit tot de Here; toen hielden de donderslagen en de hagel op en de regen stroomde niet meer op de aarde neer.
- 34 Maar toen Farao zag, dat de regen, de hagel en de donderslagen hadden opgehouden, ging hij voort met zondigen; hij liet zijn hart niet vermurwen, hij noch zijn dienaren.
- 35 Het hart van Farao verhardde, zodat hij de Israëlieten niet liet gaan, zoals de Here door Mozes gezegd had.

[vorig hoofdstuk](#) [volgend hoofdstuk](#)

From:

<https://studie.famvisser.net/> - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:

<https://studie.famvisser.net/doku.php?id=exodus9>

Last update: **2022/05/06 21:59**

